

TERMINOLOGIA PĂSTORITULUI ÎN DIALECTUL AROMÂN ȘI ÎN DIALECTELE ITALIENE DIN PERSPECTIVA GEOGRAFIEI LINGVISTICE

NICOLAE SARAMANDU, MANUELA NEVACI

I. INTRODUCERE

Ocupațiile de bază ale aromânilor au fost, secole de-a rândul, *păstoritul* și *carvănăritul* (transportul mărfurilor în caravane, pe cai). Ei au practicat și practică, de asemenea, *comerțul* (negoțul) și *meșteșugurile* (aromânii orășeni). În mai mică măsură se ocupă de agricultură.

În lucrarea de față ne ocupăm de câteva aspecte etnografice din viața pastorală a aromânilor și reflectarea lor în grai prin raportare la dialectele italiene din perspectiva geografiei lingvistice.

1.1. Păstoritul la aromâni

Modul de practicare a păstoritului presupunea transhumanța și nomadismul, fiecare în parte cu caracteristicile sale.

Păstoritul transhumant presupune mutarea alternativă și periodică a turmelor între două regiuni de climat deosebit, însoțite numai de păstori. (Th. Capidan 1942: 92): Th. Capidan, 1942, p. 93: „...păstorii din Tesalia, grupați în comunele Șescu, Alimeri, Bahce și altele din apropierea orașului Volo, Varna își trimiteau turmele de oi la munte numai sub conducerea câtorva păstori, iar restul familiilor rămâneau acasă, ocupându-se cu muncile câmpului”.

Păstoritul în forma semi-nomadă implică aceeași mutare alternativă și periodică concomitentă a turmelor, oamenilor și întregului inventar gospodăresc, în aceleași așezări.

Păstoritul în forma nomadă implică schimbarea periodică a locuințelor în locuri mai sigure și în funcție de calitatea pășunilor. Între tipul de viață semi-nomad și transhumant, ultimul pare a fi fost cel mai vechi. La păstoriile aromâni, transhumanța nu este atât de răspândită. Ea este practică de nevoie în regiunile în care bărbații, putând-se ocupa și cu altceva decât cu păstoritul, se duc o parte cu

FD, XXXVIII, București, 2019, p. 89–100

vitele la păscut, o altă parte rămân acasă, îndeletnicindu-se cu alte treburi. Nu se cunoaște motivul care i-a determinat pe păstorii aromâni să nu continue această formă a păstoritului. Se pare că ei au evitat-o numai din pricina neplăcerilor ce se iveau în viața de familie. „La fărșeroți, spune Theodor Capidan, care de multe ori își schimbă locuințele după calitatea pășunilor, ultimul tip de viață semi-nomadă ia forma nomadă”.

1.2. Transhumanța în Italia

Migrația turmelor de oi care coboară de pe munții înalți spre câmpie și mare în nordul Italiei, la Trento, de exemplu, este reînnoită la începutul toamnei, în ciuda căutării rutelor alternative – cu unele inconveniente minore cauzate de traficul rutier și de blocajele din trafic. Torma de oi e însoțită de păstori și de câini, în special câinii din rasa „Lagorai”, care sunt foarte buni pentru a păstra efectivul compact și a aduna în permanență toate animalele, precum și pentru veghere. În turmă se află, de obicei, vreo cincisprezece măgari, mai mulți miei transportați într-o căruță specială.

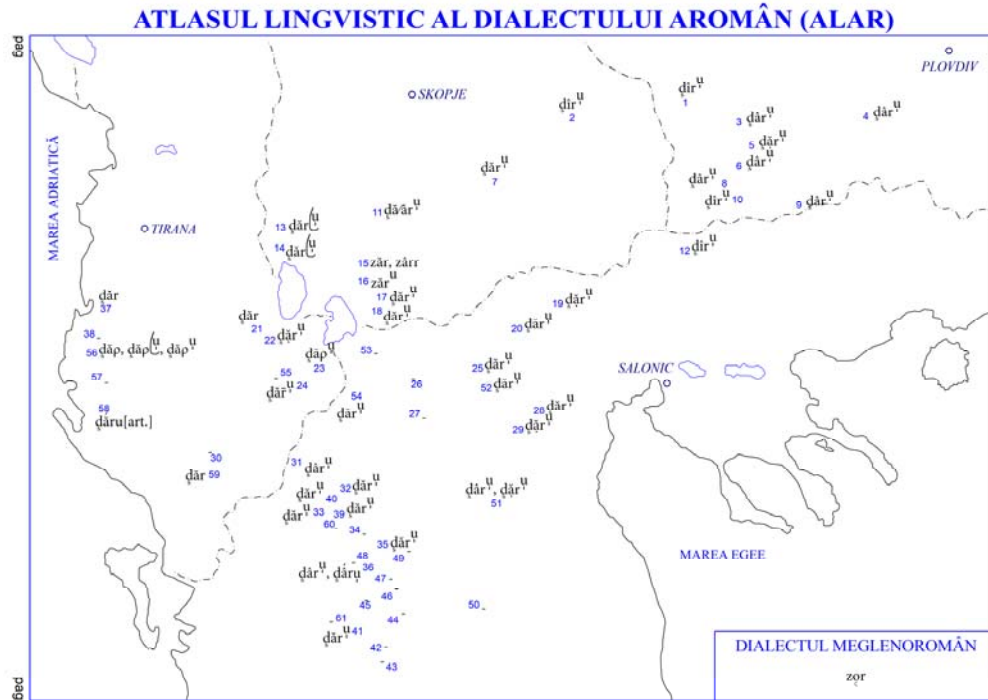
II. TERMENI PĂSTOREȘTI ÎN DIALECTUL AROMÂN ȘI ÎN DIALECTELE ITALIENE

Termeni precum *cheag*, *zer*, *coraslă*, *lapte*, *mulg*, *unt* sunt prezenți atât în comunitățile de păstori români cât și în comunitățile de păstori italieni. Vom avea în vedere termenii cartografați în lucrările:

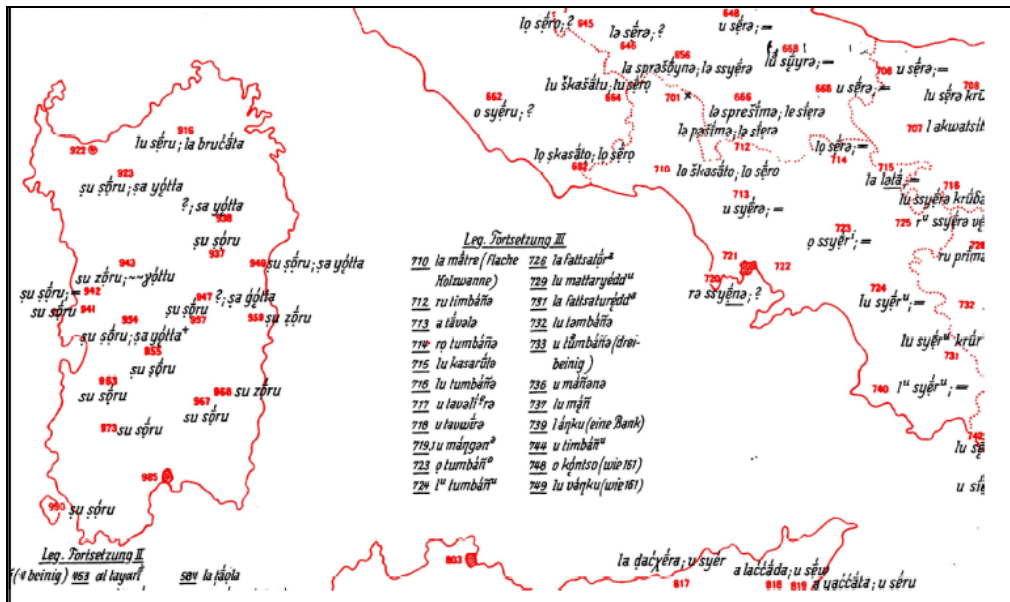
Nicolae Saramandu, în colaborare cu Manuela Nevaci, *Atlasul lingvistic al dialectului aromân*, vol. II, București, Editura Academiei Române (sub tipar) și Karl Jaberg und Jakob Jud, *Sprach- und Sachatlas Italiens und der Südschweiz* [Linguistic and Ethnographic Atlas of Italy and Southern Switzerland], Zofingen, Ringier, 1928–1940.

II. 1. CHEAG < lat. *coagulum*

Cheag în limba română < lat. *coagulum*, dintr-o formă cu metateză **cloagŭm*, care stă la baza cuvântului în toate dialectele limbii române. În dialectul aromân, s-a păstrat o formă anterioară de evoluție fonetică, *cl'ag*, devenit în dacoromână *cheag* [*kag*] (c' > k). Termenul e atestat într-o arie largă în dialectul aromân, în graiurile aromânești vorbite din Bulgaria, R. Macedonia de Nord, Grecia, după cum se observa în rețeaua ALAR, h. 650, vol. II. În graiul fărșerot vorbit în Albania e concurat de *rânđă*, cf. alb. *rrëndës*.

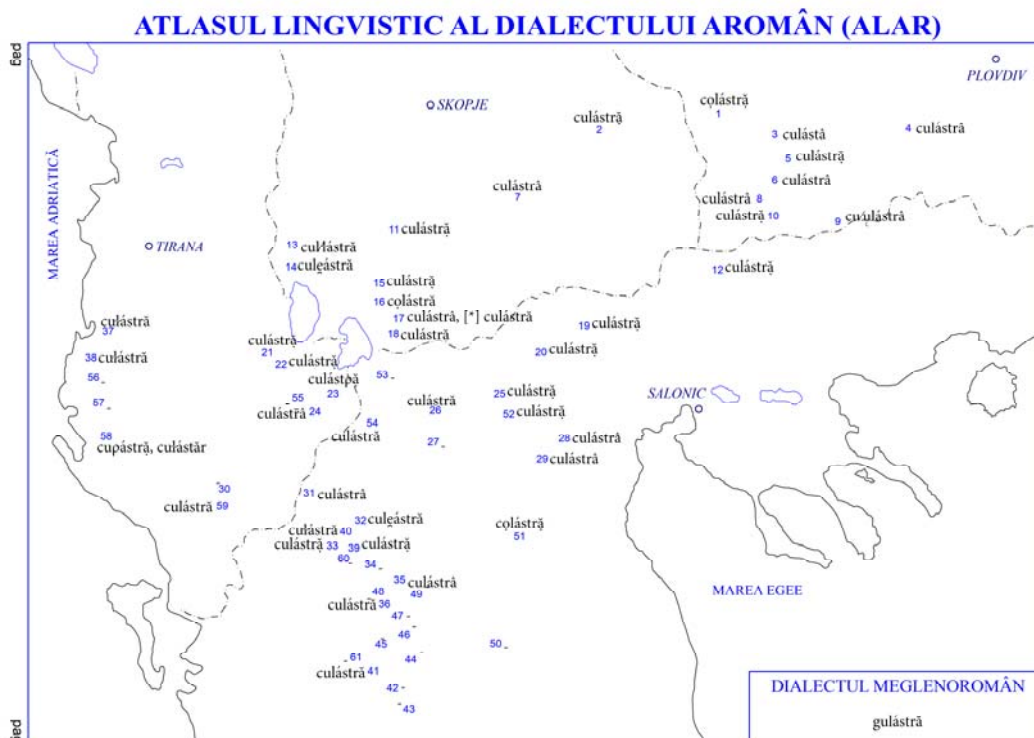
HARTA 654. ZER ‘petit lait’; N. Saramandu, în colaborare cu M. Nevaci, ALAR, II [926].

Karl Jaberg und Jakob Jud, *Sprach- und Sachatlas Italiens und der Südschweiz*, harta unt.

II. 3. COLĂSTRĂ < Lat. *cōlostra* – 1. ‘Laptele unei mame imediat după naștere. 2. Lapte prins’.

În dacoromână e atestat în forma *coraslă*, fiind un cuvânt cu răspândire generală, așa cum rezultă din atlasele dialectale. Rezultatul normal, *corastră*, a disimilat primul *r* la *l*. În dialectul aromân, termenul e general.

HARTA 575. CORASLĂ ‘colostrum, premier lait après la délivrance’; N. Saramandu, în colaborare cu M. Nevaci.

Termenul descendent din latină este atestat într-o arie largă în sudul Italiei *coloastro* (*calostră*, *colostră*) în rest fiind concurat de alți termeni. În România mai apare în castiliană: *calostro* (Corominas, I, 600), vechea aragoneză *cullestru*, asturiană *culiestru*.

Observăm că dialectele românești nord și sud-dunărene participă la aria largă a României unde s-a păstrat termenul moștenit din latină, fiind transmis prin păstoria români în limbile balcanice, slave centrale și meridionale și chiar în maghiară: ngr. *κουλιόστρα*, bg. *kolastra*, *kulastra*, sb. *kónastra*, slov. *kurastva*, rut. *kolastra*, *kulastra*, *kulestra*, magh. *gulászt(r)a*, *gulesztra*.

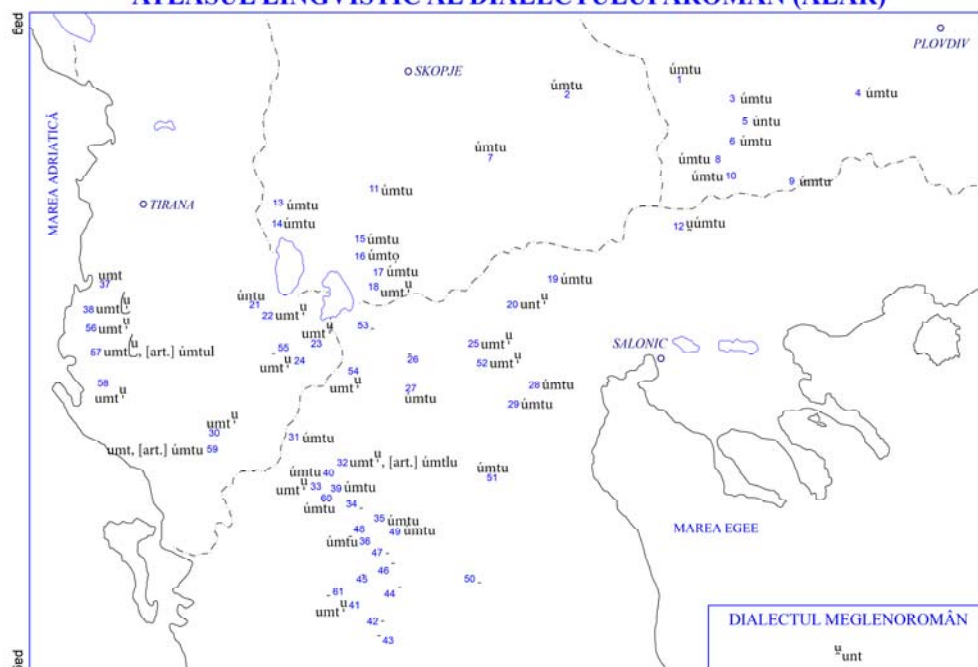

Karl Jaberg und Jakob Jud, *Sprach- und Sachatlas Italiens und der Südschweiz*, harta colastră.

II. 4. UNT < lat. *unctum*

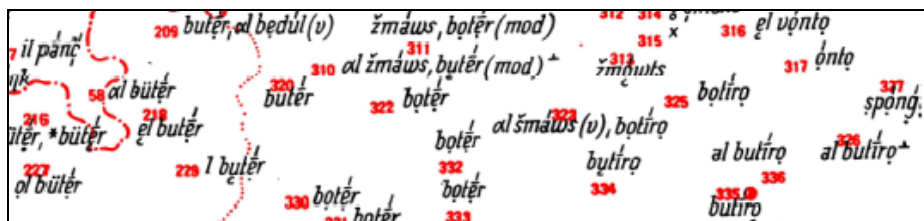
În dialectele românești, s-au păstrat descendenții lat. *unctum*. Dialectul aromân conservă forma arhaică *umtu*, cu grupul *mt* < **mpt* < *nct* netrecut la *nt*, ca în dacoromâna actuală.

ATLASUL LINGVISTIC AL DIALECTULUI AROMÂN (ALAR)

HARTA 579. UNT 'beurre'; N. Saramandu, în colaborare cu M. Nevaci, ALAR, II [850].

În dilaectele italinenești termenul provine din lat. *unctum* „gras, unguent”, participiu trecut al verbului *ungere* „a îngrașa, a lubrifia”. Prin substantivizarea verbului, el a dezvoltat sensul de „grăsime” și, începând din secolul al II-lea d.Hr., l-a dobândit și pe acela de „unguent”. Ambele semnificații sunt prezente astăzi: sensul de „unguent” este menținut în cuvântul italian *unguento* și în cuvântul piemontese *oit*. În italiană termenii proveniți din lat. *unctum* sunt atestați izolat, în extremitatea nord-estică a Italiei, în ținutul Friul.

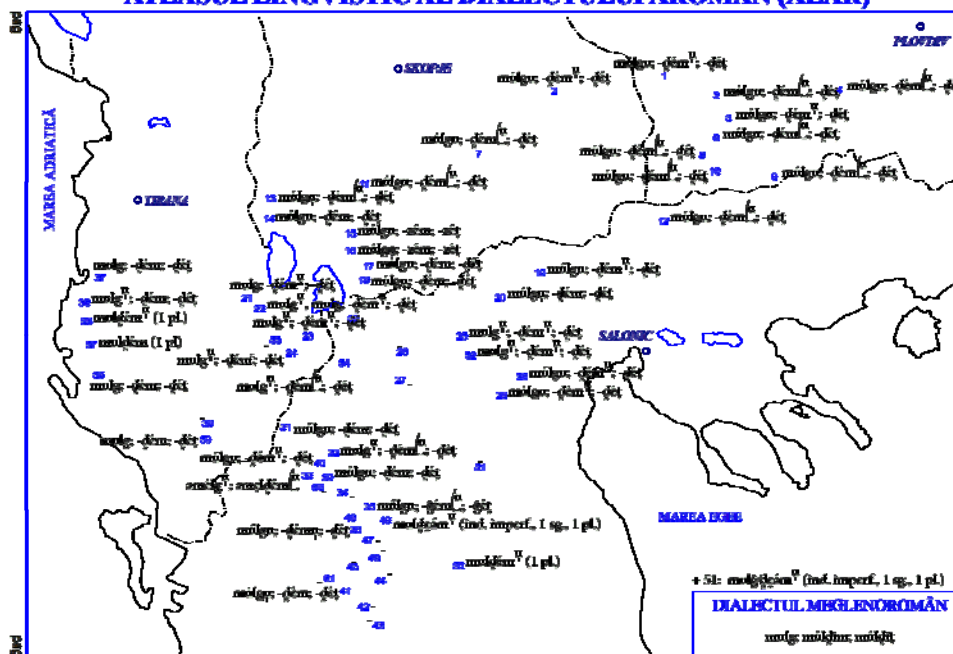

Karl Jaberg und Jakob Jud, *Sprach- und Sachatlas Italiens und der Südschweiz*, harta unt.

II.5. MULG < lat. *mūlgēre*

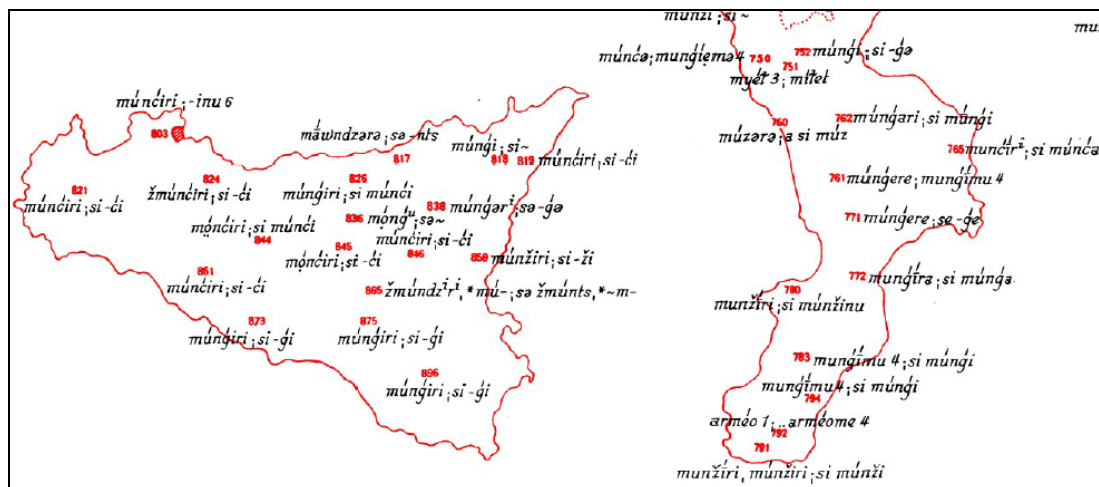
Termenul e general în dialectele românești. Dialectul aromân moștenește forma de conjugarea a II-a din latină: *mulđem, mulđeț* < lat. *mūlgēre*, în timp ce în dialectul meglenoromân s-a făcut trecerea la conjugarea a III-a: *mūłđim, mūłđiț*.

ATLASUL LINGVISTIC AL DIALECTULUI AROMÂN (ALAR)

HARTA 642. MULG, ind. prez. 1 sg., 1–3 pl. ‘je trais’ [3 pl. = 1 sg.]; N. Saramandu, în colaborare cu M. Nevaci.

În italiană *mungere* < lat. *mūlgēre*, cf. gr. *ἀμέλω*. It. *mungere* presupune, totuși, o schimbare de conjugare față de *mūlgēre* și o schimbare de la *-l-* la *-n-*. La origine se află i.e. **melǵ-* „lapte”. Termenul latinesc s-a păstrat în toate limbile romanice: it. *mungere*, v. fr. *moudre*, prov. *molzer*, cat. *muñyir*, astur. *muñir*, gal. *moger*, port. *mungir*.

Karl Jaberg und Jakob Jud, *Sprach- und Sachatlas Italiens und der Südschweiz*, harta mulge.

III. Pentru ilustrarea păstrarea păstrtitului transhumant în formă pendulatorie, redăm, în continuare, un text înregistrat de Manuela Nevaci în 2016 în localitatea Samarina (Grecia)¹:

[óli tǔ-arníu]

tóra aveám doǐ/ únu vǔi tóra câ vini^{ra} dól'i fiçór! di híma / ațél^u fiçórlǔ-a meǔ de aseǎrǎ ǎrǎ a meǔ //

[a tǎu]

ațél^u lucreǎdǎ makínǎ/ lucreǎdǎ aftukínit^u mári / astâmâți tóra / ári ș-tóra dáu trei cupiǐ țe-a dǎrǎ ațél^u lúcrú/ [ári]

doǐ súnđu / doǐ sundu //

[iu ári? tu ți hor! aǔáți Samarínǎ?]

¹ Manuela Nevaci (coord.), Carmen-Irina Floarea, Ionuț Geană, Teodora Toroipan, *Convergențe lingvistice balcano-romanice în dialectele românești sud-dunărene*, Editura Universității din București, 2017.

aestu ți vini tóra aúa / ęa / z-dúți cáthi an^u cu ęóárlí híma/aést^u ți ęará tóra aúa //
 [cu ęięóárlí z-dúți?]
 cu ęięóárlí z-dúți aúa ațél^u ęáste / [nu cu maķína?]
 ęáste oħ cu maķína //
 S2: nu ęoa z-dúcă/ căté va s-múlgă// tóra toámna nu áre mulęcáre/ j-dúsi niħám^u//
 aestu aúa/ dúsi //
 [căti đáli fáti?]
 fáti un^u meš^u/
 [un^u meš^u fáti pi ęięóári]
 [ș-pi-iu ęađi pit^u múnti?]
 fúđi ísi híma Griviná / ș-ísi híma Calabăcă/ Discátă //
 [pit^u ți horí tręáti?]
 túti hoárlí cāti suntu de-aúa pánă Lárísa //
 [ęoț să-n đăđ cătívá așé niscănti]
 ęo zđăc^u i/o/ ahurhăști deąoaęa/ Polimérea/ Filipéji/ Zmícșea/ ma híma Anávrita/
 Grevená/ Discátă// măyiripsęăști cálea/ ári cațaról^u //
 [așé?] adáră macaróni/ adáră făsúl^u//
 [ș-fúđi cu mul'éríli ma ș-fără?]
 fără mul'ári // [fără mul'érí]
 nu u l'a mul'áreș / [nu u l'a mul'áreș]//
 s-adúnă paréi c-unu^{alt} / ęásti nínga un^u / sun^u da^u cupíi / cu treⁱ bərbát / ęoáti treⁱ
 / ęoáti pátru /
 [ęoáti pátru/ așéti] [ș-ma nínti fuđeá tútă hoára ma maș bərbát]
 tútă hoára vđea/ meș tu [...] únă níli náu súti pân tu únă níli náu súti șaptiđăti /
 [únă níli náu súti]
 e tóra șaptiđăđ [...]
 [ș-ți ncărcát^u pi ca' ș-pi ęumárí]
 ngărca tútă páđea/ i ți aveám^u di mul'érli / túti li ncărcăm nal^t /
 [grai pindean; Gachi, 61 de ani, Samarina, Grecia]

[oile la iernat]

acum aveam doi / unul plecă acum / că veniră amândoi băieții de jos [= din câmpie]
 / bîiatul acela de ieri seară era al meu //
 [al tău] acela lucrează cu mașina // lucrează cu o mașină mare / acum a încetat [să
 mai lucreze (nn.)] / are și acum două / trei turme cu care face acel lucru [= practică
 acea ocupație] // [are] doi sunt / doi sunt//
 [unde sunt? în ce sate? aici în Samarina?] ăsta care a venit acum aici merge în
 fiecare an pe jos / în vale / ăsta care este acum aici // [se duce pe jos?] pe jos se
 duce aici // acela este ... [nu cu mașina?] nu este cu mașina//

S2: nu poate să se ducă căci trebuie să mulgă [oile (nn.)] acum toamna nu se mulg oile // a plecat puțin acesta de-aici / a plecat//

[câte zile face pe drum?]

S1: face o lună //

[merge o lună pe jos]

[și pe unde merge prin munte?]pleacă direct jos / la Grevena și drept în jos la Calabaca / la Discata//

[prin ce sate trece?] // ă! [prin ce sate trece?]/ prin toate satele câte sunt de-aici până la Larisa// [poți să-mi spui câteva? / așa câteva?] // pot să-ți zic eu / începe de-aici / Polimeri / Filipei/ Smixi/ mai jos Anavrita / Grevena / Discata // își fac de mâncare pe drum / au casoletă /[așa?] fac macaroane // [așa] fac fasole // [și pleacă cu femeile sau fără?]/ fără femeie// [fără femeie]/pe femeie nu o ia//[pe femeie nu o ia]

se adună într-un grup unul cu altul / este încă unul // sunt două turme cu trei bărbați / poate trei / poate patru /

[poate patru / așa// și în trecut pleca tot satul? sau numai bărbații?]

pleca tot satul /uite ... în ...[σ] 1900 // 1970 [1970] da, acum în anii 70 [și ce încărcăți pe cai și pe măgari?]

încărcau toată zestrea / tot ce aveaam de la femei / pe toate le încărcam sus// [grai pindean; Gachi, 61 de ani, Samarina, Grecia]

IV. CONCLUZII

Unitatea terminologiei păstorești în română și italiană, continuatoare ale limbii latine, reprezintă o unitate care se extinde adesea la întreaga Românie. În dialectele limbii italiene unii termeni păstorești sunt concuși de sintagme motivate semantic, fenomen care se regăsește uneori și în dialectul aromân.

Este remarcabilă continuitatea între latină și limbile romanice, fapt care arată că păstoritul este o ocupație de bază străveche la popoarele romanice. Prin păstorii români din nordul și din sudul Dunării, termenii păstorești de origine latină s-au transmis în greacă, bulgară, slovenă, sârbă, polonă, cehă, maghiară, ucraineană. Aceasta arată că păstoritul a fost o ocupație de bază a românilor, practică în forme evoluate, care s-au impus popoarelor cu care românii au venit în contact.

BIBLIOGRAFIE

- Capidan 1942 – Th. Capidan, *Macedoromânii. Etnografie, istorie, limbă*, București, 1942.
 DER – Alexandru Ciorănescu, 1954–1966, *Diccionario Etimológico Rumano*, Biblioteca Filológica, Universidad de La Laguna, Tenerife. / A. Ciorănescu, 2002, *Dicționarul etimologic al limbii române*, București, Saeculum I. O.

- FEW – Walther von Wartburg, *Französisches etymologisches Wörterbuch. Eine Darstellung des galloromanischen Sprachschatzes*, Berlin, Fritz Klopp, 1929.
- ALR, II – Nicolae Saramandu, în colaborare cu Manuela Nevaci, *Atlasul lingvistic al dialectului aromân*, vol. II, București, Editura Academiei Române (în curs de tipărire).
- Karl Jaberg und Jakob Jud, *Sprach- und Sachatlas Italiens und der Südschweiz* [Linguistic and Ethnographic Atlas of Italy and Southern Switzerland], Zofingen, Ringier, 1928–1940.
- Manuela Nevaci (coord.), Carmen-Irina Floarea, Ionuț Geană, Teodora Toroipan, *Convergențe lingvistice balcano-romanice în dialectele românești sud-dunărene*, Editura Universității din București, 2017.
- REW – Wilhelm Meyer-Lübke, *Romanisches etymologisches Wörterbuch*, C. Winter, Heidelberg, 1911.

SHEPHERD'S TERMINOLOGY IN AROMAN DIALECT AND ITALIAN DIALECTS FROM THE LINGUISTIC GEOGRAPHY PERSPECTIVE

ABSTRACT

The unity of the shepherd terminology in Romanian and Italian, continuators of the Latin language, shows a unit that often extends throughout Romania. In the dialects of the Italian language some pastoral terms are competed by semantically motivated phrases, a phenomenon that is sometimes found in the Aromanian dialect. The continuity between Latin and the Romance languages is remarkable, which shows that the shepherd is an ancient basic occupation of the Romance peoples. Through the Romanian shepherds from the north and south of the Danube, the Latin shepherd terms were transmitted in Greek, Bulgarian, Slovenian, Serbian, Polish, Czech, Hungarian, Ukrainian. This shows that shepherding was a basic occupation of Romanians practiced in evolved forms, which were imposed on the peoples with whom the Romanians came in contact.

Institutul de Lingvistică al Academiei Române
„Iorgu Iordan – Alexandru Rosetti”
București, Calea 13 Septembrie nr. 13